

HISTORIEN OM THORS MØLLE

Thors Mølle blev anlagt i 1637 som krudtmølle. Dengang lå der fire møller langs det vandløb, som i dag hedder Varnabækken. Det var ikke møller til at formale korn til mel, men industrimøller, hvis stampeværk var forsynet med hamre. Til hver mølle hørte en dam, hvor man opsamlede vand et par dage, for at møllen kunne drives.

I 1688 var Thors Mølle blevet omdannet til en feldberedermølle, hvor man stampe skind for at blødgøre dem. Omkring 1730 overgik Thors Mølle til at være stampeværk for klæder, idet man stampe nyt tøj for at gøre det krympefrit, tættere og blødere. I midten af 1700-tallet hed stampeværket Thor Christensen, og det var efter ham, at møllen fik sit navn.

Fra 1927 hed værten N. C. Christensen. Det var et populært sted med bækken, de blomstrende frugttræer og overdækkede lysthuse. Det var N. C. Christensen, som i 1940 erstattede møllehuset med den bygning, der står i dag. Hans søn, Georg Stage Christensen, drev Thors Mølle fra 1947 til 1966, og først i denne periode med spiritusbevilling. "Orangeriet" blev bygget til i 1968.

Af Lars Morell.

I 1831 blev møllen overtaget af købmand og fabrikant Marcus G. Bech og hans sønner, der fremstillede kradsuld af gamle klude.

Marcus Bech byggede en ny møllebygning i 1831 og et nyt stuehus i 1846.

Helt tilbage til 1700-tallet var der tradition for, at skovgæster kunne få mad og drikke på skovfogedsteder og i møllestuen. Ved Thors Mølle var der endda to keglebaner i 1700-tallet.

De tre andre møller ved Varnabækken forsvandt efter 1878, mens Thors Mølle genopstod omkring 1900, nu udelukkende som afholdstraktørsted.